

רפרפת
אורז

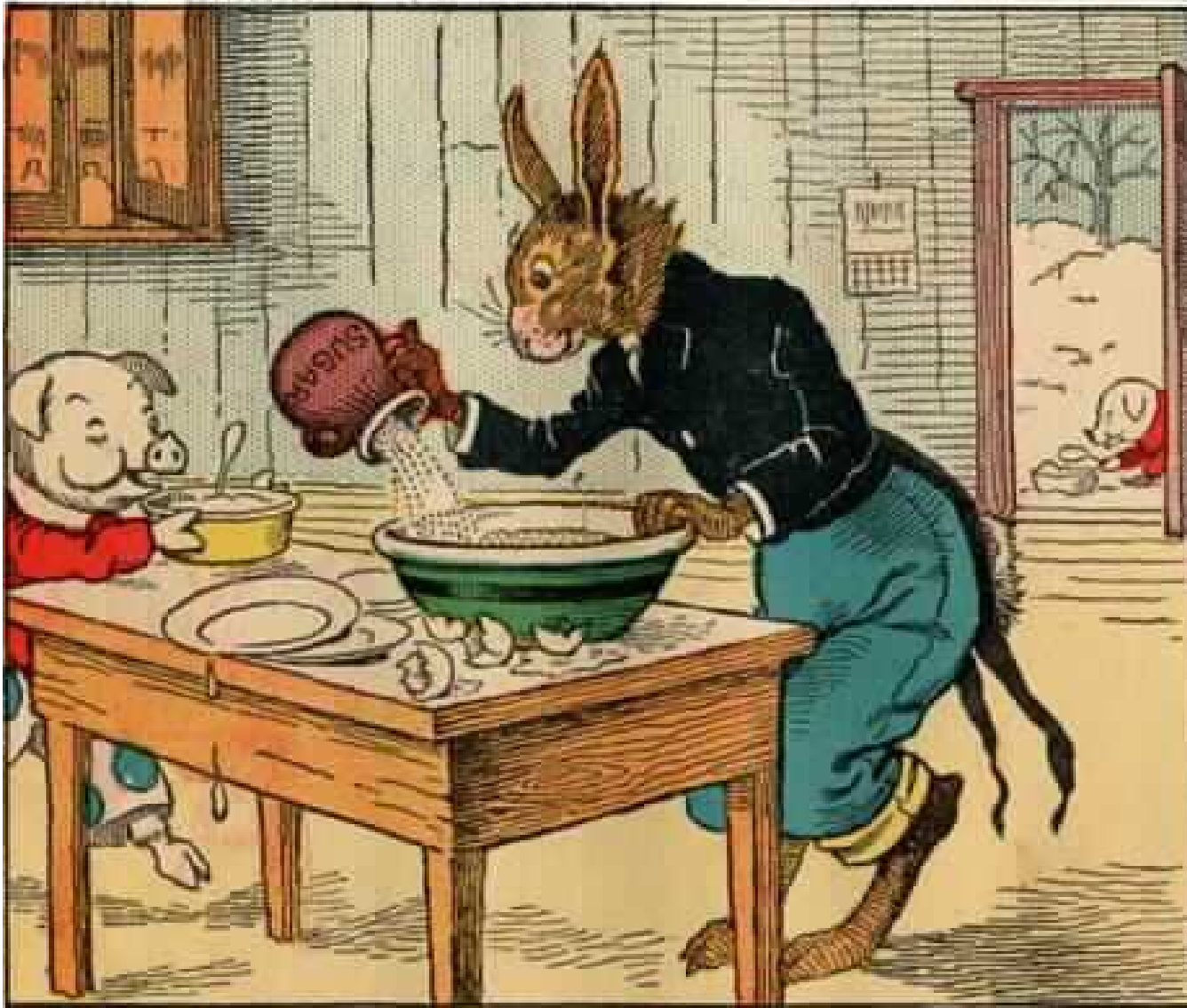
"מה אתה מתכוון לעשות
כשתגמור לנקות את
השביל" שאלה ג'ני מנהלת
הבית את דוד וויגלי.
"שום דבר מיוחד" ענה דוד
וויגלי הארנב. "אז אולי
תקח את הסיר עם
רפרפת האורז למר
זנבסלסול החזיר?"
ביקשה ג'ני "הוא לא
מרגיש טוב ואולי קצת
רפרפת אורז תועיל לו."
"אביא לו אותה ברגע
שאגמור לפנות את השלג
מהשביל" ענה דוד וויגלי.

"לאן אתם הולכים, פלופי
וקורלי?" שאל דוד וויגלי
כשפגש את שני החזירונים
עם המזחלת שלהם,
כאשר הלך להביא את
רפרפת האורז של ג'ין
למר זנבסלסול.
"אנחנו רק מפנים דרך
לבית" ענה פלופי.
"טוב, אני הולך עם
רפרפת אורז לאבא שלכם,
כי הוא חולה" אמר דוד
וויגלי.
"מצוין" נחרו פלופי וקורלי
"עלה על המזחלה ונביא
אותך לשם."

פלופי וקורלי הסיעו את
דוד וויגלי לביתם. הארנב
ראה שמר זנבסלסול יושב
ליד התנור, עטוף בשמיכה
וטובל את רגליו באמבט
מים חמים. דוד וויגלי
ריחם על חברו. "תאכל
מהרפרפת אורז של ג'ני.
אולי תרגיש טוב יותר." מר
זנבסלסול נתן לבניו
לטעום מהרפרפת.
"הייתי רוצה שיהיה יותר
מהרפרפת הזו. היא
טעימה מאוד" נחרו קורלי.
"נכון מאוד" הוסיף פלופי.
"אז אעשה לכם רפרפת"
הבטיח דוד וויגלי.

"באמת תעשה לנו
רפרפת?" שאל פלופי.
"אעשה לכם רפרפת שלג.
רק בקשו מאמא שלכם
כמה ביצים, סוכר, דבש
וקצת תבלינים. אזי אעשה
לכם רפרפת שלג בקלות."
קורלי ופלופי מחו כפיים
בשמחה. "אבל אמא לא
בבית" אמר פלופי "היא
הלכה לחנות להביא לאבא
תרופות נגד הצטננות."
מר ארוך אוזניים אמר
שהם יסתדרו גם בלעדיה.
"נלך למטבח ונעשה
בעצמנו את הרפרפת"
אמר.

"בואו ונראה עכשיו" אמר
דוד וויגלי כשהרפרפת
הייתה כמעט מוכנה
"שמתי סוכר, חלב, ביצים
וקוקוס. ואתה, קורלי הביא
קצת שלג וכך נעשה
גלידה."

הצעיר שם הרבה שלג
פנימה. "עכשיו שכחתי רק
איך מכניסים את אגוזי
מוסקט לרפרפת. האם
מכניסים אותם בשלמות
או צריך לרסק אותם.
באמת שכחתי. אני חושב
שאשים אותם שלמים."

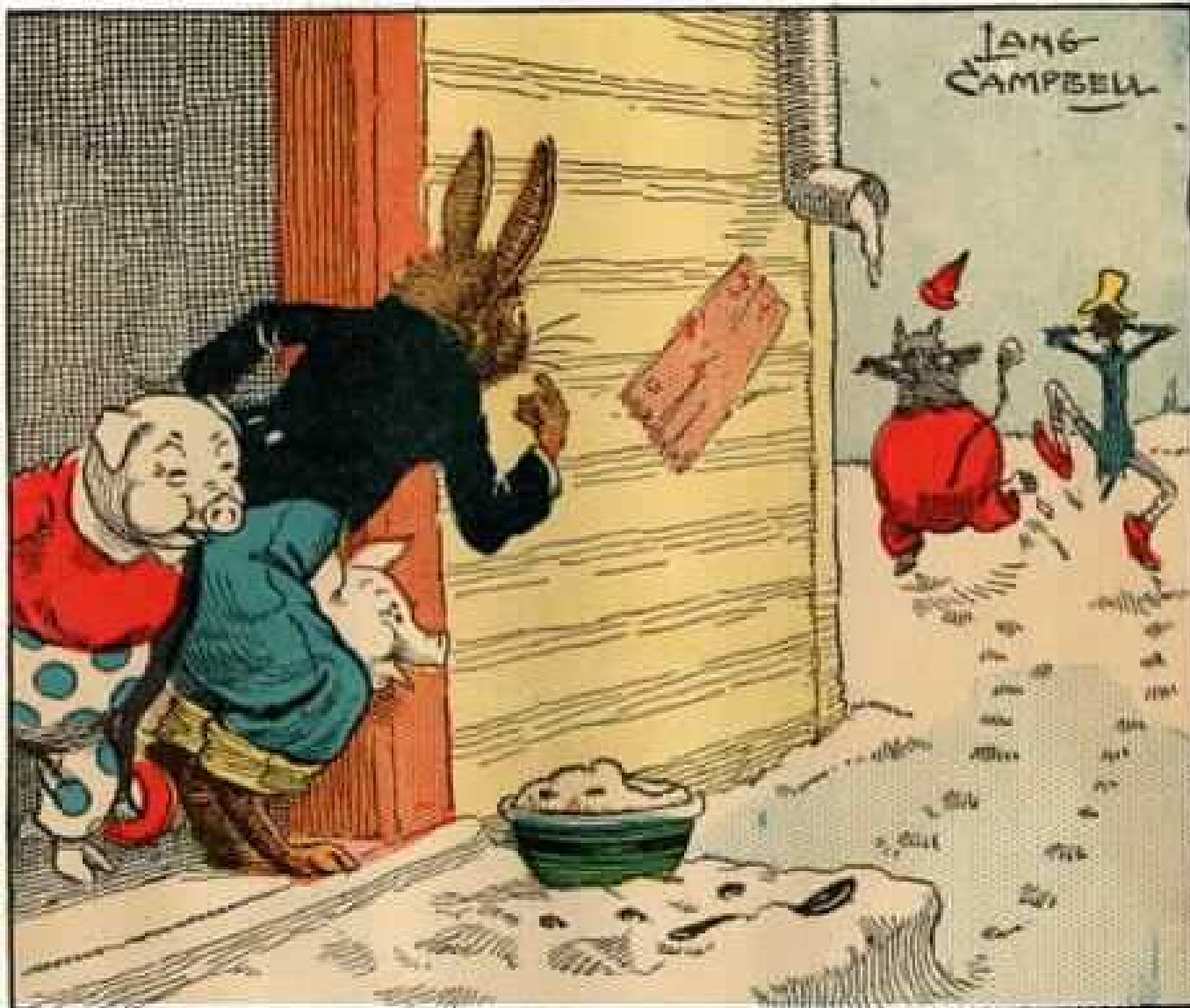
בסוף הרפרפת הייתה מוכנה. דוד וויגלי הכניס פנימה קופסה שלמה של אגוזי מוסקט, עגולים וקשים. "הם יתנו לה טעם מיוחד, כמו לימונד" אמר הארנב, ושם את הרפרפת על המרפסת כדי שתתקרר ותקפא כמו גלידה. קורלי ופלופי נהנו. "ניתן קצת רפרפת שלג לאבא כשיתעורר" אמר פלופי. "וניתן גם לאמא כשתחזור הביתה" הוסיף קורלי.

"הי, מה מצאנו כאן?" קרא
פיפסיואש כשיחד עם
סיזזי עברו את גל השלג
והגיעו לבית החזירים.
סיזזי נהם "בעצמי
השתוממתי. ראיתי איך
דוד וויגלי שם את זה
בחוץ. בוודאי משהו
טעים." הם ריחרחו ופיפס
קרא "זו רפרפת. הידד!
הנה יש לי כף עם ידית
ארוכה. אטבול אותה
ונאכל את הרפרפת לפי
התור. אם לא מצליחים
לנגוס בדוד וויגלי, לפחות
נאכל מהרפרפת שלו!
בוא!"

"הנה, ידידי" אמר
פיפסיוואש כשטבל את
הכף ברפרפת והושיט
אותה לסיזזי. קח מלוא
פה. "סיזזי ראה דבר מה
נופל מהכף" מה הדברים
האלה?" שאל. "או, אלה
צימוקים גדולים ועסיסיים.
נשוך חזק וגם אני אעשה
כך."
כשפיפס וסיזזי ניסו לאכול
את הרפרפת דוד וויגלי
פתח את דלת המטבח
וראה אותם. הוא
והחזירונים הופתעו מאוד.

"הא, הא" צחק דוד וויגלי
כשראה את פיפס וסיזזי
בורחים משם. "הא, הא!
הפעם סידרתי אותם", הם
ראו איך היצורים הרעים
רצים ומחזיקים ידיים על
פיהם. "הם נשכו חזק מדי
באגוזי מוסקט שברפרפת
שלנו" אמר "אבל עכשיו
נזכרתי. הייתי צריך לרסק
את האגוזים. טוב שלא
עשיתי כך, כי אחרת הם
היו גומרים את הכל.
עכשיו אוכל לקחת את
האגוזים, לגרד אחד
והרפרפת שלנו תהיה
נהדרת."
וכך היה.